

ת"פ 56294/10/19 - מדינת ישראל נגד ו' ג'

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56294-10-19, 50483-03-19, 11374-12-18

מדינת ישראל נ' ג'

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ, עו"ד נעמה לסרי
	המאשימה
	נגד
	ו' ג'
	ע"י ב"כ, עו"ד דגנית משעלי
	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, בשלושה כתבי אישום מתוקנים בעבירות של תקיפה סתם - בת זוג, על פי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תגרה, עבירה לפי סעיף 191 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.
2. לאחר שמיעת חלק מהראיות ובטרם החלה פרשת הגנה, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ובשני כתבי אישום נוספים שביקש לצרף. אין הסדר לעניין הענישה.
3. **בת"פ 56294-10-19**; הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים ולהם ילדים משותפים. בתקופה הסמוכה לאירוע לן הנאשם בדירת המתלוננת. ביום 08/10/18 בעקבות ויכוח שהתגלע בין הצדדים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה והכה בפניה בסטירות.
4. **בת"פ 50483-03-19**; במועד הרלוונטי התגוררה המתלוננת ביחד עם בן זוגה נתנאל בדירה. ביום 06/03/19 הגיע הנאשם לקרבת הדירה (להלן: "המקום") על מנת להשיב את בנותיו הקטנות למשמורתה של המתלוננת. משפגש הנאשם בנתנאל בסמוך לדירה פרצה בניהם קטטה במהלכה נעשה שימוש בסכינים יפניות. נתנאל והנאשם נחתכו בפניהם.
5. **בת"פ 11374-12-18**; במועד הרלוונטי היה הנאשם עצור בכלא "ניצן" במסגרת **מ"ת 27929-03-18**.

שענינו תקיפת בת זוג. במהלך מעצרו התקשר הנאשם לבת זוגו ודרש ממנה לחזור בה מתלונתה.

טענות הצדדים:

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הדגישה את נסיבות האירועים ואת הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם: פגיעה בשלוותן וביטחונן של המתלוננות, פגיעה בשלטון החוק ופגיעה בביטחון הציבור. ב"כ המאשימה עתרה ליתן משקל משמעותי בגזירת עונשו של הנאשם לכך שהנאשם לא בחל באלימות מכל סוג, כלפי גרושתו, בן זוגה החדש והן כלפי בת זוגה החדשה, ואף הוסיף חטא על פשע וניסה לשדלה לחזור בה מתלונתה. עוד הפנתה לפסיקה ענפה; עתרה לקביעת מתחמי ענישה לכל הליך בנפרד; בעבירת התקיפה "סתם" עתרה כי המתחם ינוע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר; בעבירת שיבוש הליכי משפט עתרה כי המתחם ינוע בין 6 ל-19 חודשי מאסר; בעבירת התגרה עתרה כי מתחם העונש ינוע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעובדות שירות. בהקשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 12 הרשעות קודמות, אשר רובן בעבירות אלימות; לעובדה כי הנאשם מרצה כיום מאסר בפועל של 13 חודשים בגין הרשעתו האחרונה. המאשימה עתרה למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחמים ולהשית עליו עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-20 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה כעת, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם תיארה את אירוע האלימות במשפחה נשוא תיק זה וטענה כי בתיק קשיים ראיתיים. הנאשם כך לדבריה הודה ולקח אחריות על מעשיו; בין היתר נוכח הליך טיפולי שהחל בטרם כניסתו לריצוי תקופת מאסרו. אשר לאירוע התגרה נטען כי טיב האירוע לא הובהר וכי מדובר בתקיפה הדדית במהלכה אף נחבל הנאשם. אשר לעבירת "שיבוש מהלכי המשפט" נטען כי מדובר בעבירה שהיא חלק מהפרשיה בגינה מרצה היום מאסר. כאשר עבירה זו הייתה אמורה להיות מצורפת, לתיק העיקרי בגינו מרצה הנאשם עונש מאסר כעת אך לא צורפה בעקבות קשיים בייצוג באותו התיק. עוד טענה כי הענישה בגין עבירת השיבוש לרוב נבלעת בתוך הפרישה הראשית אליה היא משתייכת.

8. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה ענפה ועתרה כי יקבע מתחם ענישה בעבירת התגרה הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעובדות שירות; בעבירת שיבוש מהלכי משפט עתרה כי יקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעובדות שירות; בעבירת התקיפה סתם-בת זוג עתרה כי יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעובדות שירות. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם החל בהליכי טיפול טרם כניסתו למאסר הנוכחי; כי כיום נמצא בשיקום בבית הכלא "דקל",

לפיכך עתרה כי בית המשפט יסתפק בגזירת עונשו של הנאשם לשלושה חודשים במצטבר וזאת בכדי לא לחבל בהליך הטיפול בו נמצא הנאשם היום.

9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, תיאר את הנסיבות שהובילו למעשים ולקח אחריות. הנאשם הדגיש ההליך הטיפולי אליו נרתם עובר לכניסתו למאסר ואף לאחר שנותק הקשר עם שירות המבחן השתתף באופן עצמאי בקבוצות נרקומנים אנונימיים. לדבריו הליך שיקומו נמשך בתוך בית הסוהר.

דין והכרעה:

10. סעיף 379 לחוק קובע:

"התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה".

11. סעיף 382 (ג) קובע נסיבות מחמירות לעבירת התקיפה:

"העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה".

12. ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה טומן בחובו פגיעה גופנית שנלווית לה פגיעה בכבודו של האדם המותקף. לעניין זה יפים דברי כב' השופט ע' ברון בע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.15):

"על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה... ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג."

13. ר' בעניין זה את דבריו של כב' השופט י' אלרון:

"בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת"

(ע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018) [בפסקה 15]).

14. סעיף 191 לחוק קובע:

"המשתתף שלא כדין בתגרה במקום ציבורי, דינו - מאסר שנה אחת."

15. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון מפי כב' הנשיא א' חיות, בין היתר, בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער."

16. חומרה יתרה למעשים נלמדת מהשימוש בכלי נשק קר כסכין אגב ביצוע עבירת התגרה. בית המשפט העליון ציין רבות כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו מאסר מאחורי סורג ובריוח (ע"פ 4741/13 מדינת ישראל נ' נעאמנה (10.06.14)).

17. סעיף 244 לחוק קובע:

"העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט."

18. התכלית העומדת מאחורי העבירה של שיבוש מהלכי משפט הינה הגנה על טוהר ההליך המשפטי ותקינותו, והיכולת להגיע אל חקר האמת, תוך הגנה על שלטון החוק, יפים לעניינו דבריה של כב' הנשיאה ד' ביניש:

"יסוד שיטת המשפט שלנו מעוגן העיקרון שלפיו הליכי משפט קשורים קשר אמיץ עם החובה לומר אמת בכל ההליכים שנועדו לעשיית משפט. אשר-על-כן בהקשרם של הליכים לעשיית משפט, החובה לומר אמת אינה רק בגדר חובה מוסרית, אלא היא אף חובה משפטית הנגזרת מהוראות החוק וממהותו של ההליך המשפטי. חשיפת האמת

ועשיית צדק הן מהתכליות המובהקות של ההליך הפלילי ("רע"פ 7153/99 אורי אלגד נ')

מדינת ישראל, נה(5) 729 (2001))

מתחם העונש ההולם:

19. בהתאם לסעיף 40 בלחוק העונשין, העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מהוות אירוע אחד ולפיכך אקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע ויגזר עונש כולל לעבירות בשל אותם אירועים, כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין.

21. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות האלימות הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו. היטיב להגדיר זאת בית המשפט ברע"פ 6577/09 צמח נ' **מדינת ישראל**: **"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה"**.

22. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, היא הפגיעה בשלטון החוק והשאיפה לניהול תקין של הליך משפטי והליך חקירה כדי להגיע לחקר האמת.

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

ת"פ 56294-10-19 -עבירה של תקיפה סתם-בת זוג:

א. רע"פ 303/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** [פורסם בבנו] (13.01.2016) המבקש הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן. הנאשם דחף את אשתו כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה, מיד לאחר מכן בעט בה. הנאשם מכור לאלכוהול ושירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומצבת גבולות. **בית המשפט קבע, כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי לבין שנה מאסר בפועל. הושתו על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות.** הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שהמבקש לא התייצב לדיון. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור בעניינו וקבע כי העונש מצוי בגדר מדיניות הענישה המקובלת.

ב. רע"פ 303/16 מלון טלקר נ' **מדינת ישראל** (13.1.16): הנאשם הורשע בבית המשפט שלום על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג בהתאם

לסעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין. בכתב האישום תואר כי דחף את אשתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה, לאחר מכן בעט בה הנאשם. בין היתר ברקע לתקיפה מצויה התמכרותו של הנאשם לאלכוהול. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. תסקיר שלילי, לפיכך נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ומע"ת. בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה ערעורו.

ג. ת"פ (רמלה) 948-09-19 **מדינת ישראל נ' אבו סלימאן עלי** (1.12.19): הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין. הנאשם תקף את בת זוגו ברחובה של עיר, בכך שהכה בה במכות אגרופ לראשה לעיני עוברי אורח וילדיהם. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. בעל עבר פלילי מכביד ביותר. נידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

ת"פ 50483-03-19 עבירה של תגרה:

א. ת"פ (שלום ראש"צ) 61932-05-19 **מדינת ישראל נ' אדיר אליהו אפללו** (נבו 23.11.2020): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שעניינן תגרה, לפי סעיף 191 לחוק והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק, על פי עובדות כתב האישום הנאשם חשד שאחר דיבר עם חברתו, בעקבות כך התקוטטו השניים. לאחר שמאבטחים הפרידו בניהם נטל הנאשם סכין מטבח גדולה. נוכח תסקירו החיובי, הציגו הצדדים הסדר טיעון ועל הנאשם נגזר לצד הרשעה של"צ.

ב. ת"פ (שלום רמ') 4517-10-17 **מדינת ישראל נ' סיון איסקוב** (נבו 01.06.2020): הנאשמים, שהם אב ובנו, הורשעו לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תגרה במקום ציבורי, לפי סעיף 191 לחוק. על פי עובדות כתב האישום בין הנאשמים למתלונן קיימת היכרות בעבר, הנאשמים שכרו דירה מהמתלונן. נקבע מתחם הנע בין עונש צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. נאשם 1 נעדר עבר פלילי, נאשם 2 בעל עבר פלילי שאינו מכביד. הוטל עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ 11374-12-18 עבירה של שיבוש מהלכי משפט:

א. ת"פ (שלום ירושלים) 28998-04-13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבונוג'מה** [פורסם בנבו] (18.2.15): הורשע הנאשם בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. תסקיר חיובי, מפרנס בודד, אב לתינוקת. בעל עבר פלילי. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בית המשפט השית על הנאשם 30 ימי מאסר בפועל שירוצו על דרך עבודות שירות ומאסר

על תנאי.

ב. ת"פ (מחוזי מרכז) 46963-01-14 מדינת ישראל נ' ווהיב אבו נאדי (נבו 05.01.2015): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק. תסקיר חיובי, בגיר צעיר, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם לכלל העבירות הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל, על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

24. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 (סעיף 40ג לחוק) אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הודה והורשע הנאשם הם כדלקמן: לעבירה של "תקיפה סתם" - בת זוג מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל; בעבירת "התגרה" מתחם ענישה הנע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות; בעבירת "שיבוש מהלכי משפט" מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

25. בנסיבות המקרים שלפניי, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחמי הענישה ההולמים, לחומרה או לקולא.
26. בתוככי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא' לחוק העונשין. במסגרת זו הבאתי בכלל שיקולי את הנסיבות הבאות:
27. הנאשם הודה במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים (ללא הסדר לעונש), נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כחוסך הנאשם זמן שיפוטי ונחסך הצורך בהעדת מי מעדי התביעה. התחשבתי בחלופי הזמן.
28. עיון בגיליון המרשם הפלילי (1/ת) מלמד כי לנאשם, עבר פלילי מכביד. לחובתו 12 הרשעות קודמות חלקן בעבירות של אלימות ורכוש (לרבות פציעה כשעברין מזוין) והוא ריצה עונשי מאסר בפועל בעבר כתוצאה מהרשעתו האחרונה בעבירת אלימות נגזרו עליו 13 חודשי מאסר בפועל.
29. במסגרת השיקולים לקולא לקחתי בחשבון כפי העולה מהמסמכים שהוגשו כי הנאשם החל בהליך טיפולי באוקטובר 2020 עובר לכניסתו למאסר וכי התמיד בטיפול בטרם כניסתו לכלא; מהמסמכים שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם אשר התקבלו וסומנו (1/נ) ניתן ללמוד על הדרך הקצרה אותה עבר הנאשם, בהליך שיקומו. טענתו לפיה מתמיד הוא בטיפול בין תוככי בית הכלא, לא נתמכה במסמכים או בכתובים וב"כ הנאשם לא עתרה לקבל תסקיר

עדכני.

30. אתחשב בעובדה כי הנאשם נמצא בראשית הליך שיקומי ומרצה כיום עונשו במסגרת שיקומית בבית הכלא דקל.

31. נוכח מצבו הכלכלי כפי שעלה ממסמך שהוגש היום ומשך המאסר בפועל, מצאתי להתחשב בנאשם ואמנע מהטלת קנס כספי.

סוף דבר:

32. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצה במצטבר לעונש אותו מרצה במסגרת

תפ 37912-03-18, בניכוי ימי מעצרו בתיקי מ"ת הקשורים לתיקים שלפניי והכל לפי רישומי שב"ס (באות כוח הצדדים פירטו בפרוטוקול הדיון מהיום את ימי המעצר אותם יש לנכות).

ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירה של שיבוש מהלכי משפט ו/או תגרה ו/או עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ שישולם למתלוננת **בתפ 56294-10-19,** הסכום יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.1.22 ויועבר לידי המתלוננת לפי הכתובת שתימסר על ידי התביעה, תוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים בבית המשפט מחוז מרכז.

ניתן היום, י"ז אב תשפ"א, 26 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.